

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

12 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpat, de către avocatul Rusnac Aliona în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 februarie 2020, în cauza penală în privința inculpatului

Fedișin Ivan xxxx, născut la xxx, originar din regiunea xxx, or.xxx, domiciliat în or.xxx, str.xxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 11.07.2019- 15.10.2019;

Instanța de apel: 15.11.2019- 11.02.2020;

Instanța de recurs: 25.05.2020 – 12.11.2020.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni din 15 octombrie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Fedișin Ivan a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal și în baza acestei legi, i-a fost aplicată o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 375 unități convenționale, ceea ce constituie 18750 (optsprezece mii șapte sute cincizeci), fără privarea de drept de a conduce mijlocul de transport.

Acțiunea civilă privind încasarea de la Fedișin Ivan, în beneficiul lui Sîrbu Ion suma de 100000 (una sută mii) cu titlu de prejudiciu moral, suma de 100000 (una sută mii) lei cu titlu de prejudiciu biologic, s-a admis parțial.

S-a încasat din contul lui Fedișin Ivan, în beneficiul lui Sîrbu Ion cheltuielile pentru asistența juridică 3000 (trei mii) lei, pentru deplasare 1650 (una mie șase sute cincizeci) lei, paguba morală în mărime de 5000 (cinci mii) lei. În rest acțiunea s-a respins.

S-a încasat din contul lui Fedișin Ivan, în beneficiul statului cheltuielile judiciare pentru efectuarea expertizei în mărime de 9760 (nouă mii șapte sute șazeci) lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. În sentință, prima instanță a constatat că, la 03.11.2017 aproximativ la orele 17.20, fiind deținător al permisului de conducere de categoria xxx, D, conducând autobusul de model xxxx cu numărul de înmatriculare xxxx, efectuând de pasageri pe ruta Dondușeni - Țaul, în apropierea blocului locativ nr.xx de pe str.xxx din s.xxx, r-nul Dondușeni, nu a manifestat prudență sporită la trafic, n-a ținut permanent seama de existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier, de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, de intervalele de siguranță necesare și a calității de conducere a vehiculului, prin ce a încălcat cerințele pct.3 din Regulamentul Circulației Rutiere, care prevede că: „Participanții la trafic sînt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației”; pct.10 (1) lit.b) din Regulamentul Circulației Rutiere, care stipulează că: „Persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum”; pct.45 din Regulamentul Circulației Rutiere, conform căruia: „1) Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținînd permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; situația rutieră. 2) În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, a ignorat prevederile art.22 din Legea nr.131-XVI din 07.06.07 „Privind siguranța traficului rutier”, care în alin.(4) stipulează că: „participanții la trafic sunt obligați să manifeste un comportament care să asigure fluența și siguranța traficului, să nu periclitizeze siguranța unor alți participanți la trafic” și ca urmare a tamponat pietonul ce se deplasa neregulamentar xxx, pricinuindu-i leziuni corporale sub formă de: fractura transtrohanterică a femurului drept cu deplasarea fragmentelor, echimozele antebrățului drept și cotului stîng, hermatroza articulației genunchiului drept, comoție cerebrală, care conform raportului de expertiză judiciară nr.129 D din 15.11.2017, se califică la vătămare corporală medie.

Acțiunile inculpatului Fedîșin Ivan, în cadrul urmăririi penale au fost încadrate în baza art.264 alin.(1) Cod penal, „încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către

persoana care conduce mijlocul de transport, încălcarea ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

- partea vătămată Sîrbu Ion, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței Judecătorei Edineț sediul Dondușeni din 15 octombrie 2019, pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie aplicată o pedeapsă mai aspră și admiterea integrală a acțiunii civile.

3.1. În motivarea cererii de apel, partea vătămată Sîrbu Ion a menționat că:

- instanța de fond a apreciat parțial întemeiată acțiunea civilă, dar această concluzie se combate prin cauzarea prejudiciului material, moral și biologic care urmează a fi reparat de către Fedișin Ivan;

- i-a fost cauzat un prejudiciu moral manifestat prin suferințe psihice și fizice, manifestate prin vătămarile corporale suportate în timpul accidentului și durerile fizice confirmate prin rapoartele de expertiză, stresul nervos, emoțiile puternice, retrăirile și tulburare a stării normale a organismului;

- a suportat o traumă psihologică, manifestată printr-o reacție depresivă, avînd o dispoziție tristă, neliniște și insomnie, i-a fost stabilit grad de dizabilitate severă, fiind nevoit aportul terțelor persoane pentru lucrările casnice;

- simpla confirmare a faptului vătămării corporale constituie temei de reparare a prejudiciului biologic, pe care-l estimează la 100 000 lei;

- incorect a fost individualizată pedeapsa;

- la urmărirea penală Ivan Fedișin nu a recunoscut vina și a refuzat de a da declarații, iar recunoașterea ulterioară, este dovada dorinței de a fi atenuată pedeapsa;

- nu se poate deplasa singur la judecată, s-a adresat la avocatul A.Timoșenco, căreia i-a achitat 3000 lei, care de asemenea solicită să fie încasați de la Ivan Fedișin.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 februarie 2020, a fost admis apelul părții vătămate xxx, în latura penală a pedepsei și în latura civilă în partea prejudiciului moral, biologic și cheltuielilor de judecată, cu casarea sentinței în aceste lature, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează: Fedișin Ivan xxx, a fost considerat vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită în baza acestei legi, prin prisma art.364¹ Cod de procedură penală, o pedeapsă sub formă de amendă 500 unități convenționale, ceea ce constituie 25000 lei (douăzeci și cinci mii lei), fără privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport.

Acțiunea civilă în latura pagubei morale și biologice înaintată de Sîrbu Ion a fost admisă parțial. A fost încasat din contul lui Fedișin Ivan în beneficiul lui Sîrbu Ion suma de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu biologic. A fost admisă acțiunea civilă în latura cheltuielilor de judecată înaintată de Sîrbu Ion. A fost încasat din contul lui Fedișin Ivan în beneficiul lui Sîrbu Ion suma de 8000 lei cu titlu cheltuieli de judecată pentru asistență juridică. În rest, sentința s-a menținut fără modificări.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt, de drept și just a tras concluziile că inculpatul Fedișin Ivan a comis infracțiunea ce i se impută, corect fiind recunoscut culpabil în comiterea infracțiunii.

Instanța de apel a notat că, instanța de fond just a stabilit fapta, încadrarea juridică și vinovăția lui Fedișin Ivan în comiterea infracțiunii prevăzute la art.264 alin.(1) Cod penal, încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății.

Instanța de apel a constatat că, cauzei au fost constatate din totalitatea de probe acumulate, fiind corect și obiectiv apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a notat că, instanța de fond a ținut cont la stabilirea categoriei de pedeapsă sub formă de amendă de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei.

Instanța de apel a constatat că, Fedișin Ivan la 03 noiembrie 2017 în s.xxx, r-nul xxx, conducând mijlocul de transport cu încălcarea pct.3, pct.10 alin.(1) lit.b), pct.45 a Regulamentului Circulației Rutiere și art.22 a Legii nr.131-XVI din 07.06.2007 a tamponat pietonul Sîrbu Ion care se deplasa neregulamentar, cauzându-i vătămări corporale medii sub formă de fractură transtrohanterică a femurului drept cu deplasarea fragmentelor, echmoze la antebrațul drept și cotul stîng, hermatroza articulației genunchiului drept și comoție cerebrală. Ca consecințe a acestor acțiuni, integritatea fizică a lui Sîrbu Ion a fost compromisă, fiind dereglate importante funcții vitale ale organismului, fiindu-i stabilită dizabilitate cu grad sever. Soția sa fiind pensionară pentru limita de vîrstă, majoritatea lucrărilor casnice erau executate de Sîrbu Ion, iar la moment este necesar suportul unor terțe persoane. Ca urmare a acestor vătămări corporale lui Sîrbu Ion, i-au fost cauzate suferințe fizice, psihice și i-a fost tulburată starea sufletească.

Instanța de apel a reținut că, suferințele fizice au fost suportate de Sîrbu Ivan nemijlocit în timpul producerii accidentului prin cauzarea numeroaselor vătămări corporale calificate ca medii, cât și durerile pe care le-a avut ulterior, în momentul investigațiilor medicale, intervențiilor chirurgicale, protezare, care durează și în prezent. Astfel, suferințele psihice se caracterizează prin stresul nervos și emoțiile puternice, retrăirile emotive manifestate prin sentimentul de disperare, stare neplăcută de nesiguranță și tulburare a stării normale a organismului legate de reabilitarea îndelungată și anevoioasă.

Instanța de apel a menționat că, xxxxx a suportat și o traumă psihologică manifestată prin reacție depresivă cu tristețe, neliniște, insomnie. Starea sufletească a lui xxxx a fost tulburată și datorită faptului, că până la accidentul rutier nu a avut careva boli, iar după acesta a fost nevoit să efectueze diverse investigații și intervenții medicale. În prezent, Sîrbu Ion este lipsit de posibilitatea de a se deplasa și continuă tratamentele medicale de reabilitare.

Instanța de apel a stabilit că, apărarea părții vătămate a motivat suficient de clar pretențiile morale și biologice ale părții vătămate. Au fost expuse în mod amănunțit suferințele fizice și psihice care le-a suportat, precum și cele referitor la integritatea fizică, pe care instanța de apel le-a luat în considerație la stabilirea mărimii compensației morale și biologice, manifestate prin vătămarile corporale suportate în timpul accidentului și durerile fizice confirmate prin rapoartele de expertiză, stresul nervos, emoțiile puternice, retrăirile și tulburare a stării normale a organismului, trauma psihologică și fizică, gradul de dizabilitate severă și celelalte aspecte menționate în apel.

Instanța de apel a considerat că, suma solicitată de 100 000 lei pentru fiecare pagubă în parte (morală și biologică) este exagerat de mare și nu corespunde circumstanțelor cauzei și prevederilor legale.

Instanța de apel a ținut cont de circumstanțele individuale ale cauzei, urmărind scopul ca evaluarea să nu fie una subiectivă, pentru a nu se ajunge la o îmbogățire fără just temei, a considerat că suma de 50 000 lei pentru daunele morale și suma de 50 000 lei pentru daunele biologice cauzate părții vătămate Sîrbu Ion este o despăgubire echitabilă.

Cu referire la cheltuielile judiciare legate de asistența juridică a părții vătămate, instanța de apel a notat că Fedișin Ivan a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal și că este pedepsit penal, de aceea din contul acestuia urmează a fi încasate cheltuielile judiciare ce țin de asistența juridică a părții vătămate Sîrbu Ion în instanța de fond și apel în sumă de 8000 lei.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

- inculpatul xxx, prin care a care și-a exprimat dezacordul cu soluția adoptată;

- avocatul Rusnac Aliona în numele inculpatului, prin care invocând în calitate de temeuri prevederile *art. 427 alin. (1) pct. 6), 10)* Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei cu pronunțarea unei noi decizii prin care să fie menținută sentința primei instanțe.

5.1. În motivarea recursului ordinar, inculpatul Fedîșin Ivan, a menționat că, instanțele nu au luat în calcul faptul că, i-a acordat ajutorul material părții vătămate xxxx, iar ulterior a fost șantajat de către feciorul părții vătămate, precum și faptul că, partea vătămată xxx era în stare de ebrietate la momentul comiterii accidentului rutier.

5.2. În motivarea recursului ordinar, avocatul Rusnac Aliona, a menționat că:

- nu au fost apreciate just probele care confirmă că instanța de fond corect i-a aplicat o pedeapsă și a admis parțial acțiunea civilă;

- la stabilirea pedepsei instanța de fond a luat în considerație comportarea lui Fedîșin Ivan în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni la descoperirea acesteia;

- la stabilirea pedepsei, instanța de judecată a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, anterior nu a fost condamnat, că circumstanțe agravante nu au fost stabilite, luând în considerare comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii imputate, ținând cont de scopul pedepsei penale în coraport cu personalitatea inculpatului, care a manifestat față de partea vătămată chiar de la început recuperând-i o parte din prejudiciu, căință sinceră pentru fapta prejudiciabilă comisă, prezentând probe ce confirmă repararea prejudiciului material, confirmând restituirea prejudiciului material;

- instanța de fond la stabilirea felului și măsurii de pedeapsă, a luat în considerație faptul că, pedeapsa are drept scop corectarea și reeducarea acestuia în spiritul executării stricte a legii, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea lui xxxx, cât și a altor persoane, se călăuzește de conștiința de drept, tine cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, precum și de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului și de condițiile de viață ale acestuia;

- instanța de fond a luat în considerație cumulul circumstanțelor

atenuante, corect a menționat că corectarea acestuia este posibilă fără izolarea de societate, găsind rațional ca acesteia să i se aplice o pedeapsă sub formă de amendă fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, luând în considerație că nu este oportun de a-i aplica pedeapsa complementară pe motiv că are o vârstă înaintată, este unicul întreținător în familie, unica sursă de existență este permisul de conducere, activează în calitate de șofer mai mult de 40 de ani, nu a fost în conflict cu legea penală, nu are nici o încălcare contravențională;

- partea vătămată fiind în stare de ebrietate conform testului „drager” s-a stabilit 0,29 mg/l, care prin acțiunile sale necoordonate au adus la ciocnirea cu automobilul. Astfel pedeapsă aleasă, de către instanța de fond este adecvată situației și care va influența asupra corectării și reeducării lui inculpatului și că își va asigura atingerea scopului;

- instanța de apel nu a judecat cauza în latura pedepsei penale în conformitate cu rigorile legale, deoarece a adoptat hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția în partea vizată, și i-a aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale enunțate, aplicând nemotivat și inechitabil pedeapsa închisorii;

- acțiunea civilă nu este motivată. Nu au fost prezentate probe și înscrisuri care confirmă suferința psihică și biologică a părții vătămate în urma accidentului rutier.

6. Referințe asupra recursului declarat, au fost depuse de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Crijanovschi și de către partea vătămată Sîrbu Ion, prin care au susținut dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente:

7.1. Cu referire la recursul declarat de către inculpatul Fedîșin Ivan.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material. Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă temeiuri care în mod

evident nu sunt subsecvente circumstanțelor cauzei sau când argumentele formulate de recurent nu au un fundament juridic.

Lecturând textul recursului ordinar declarat de către inculpatul Fedișin Ivan, Colegiul penal constată că nu s-a indicat expres nici unul dintre temeiurile pentru declararea recursului prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă reieșind din esența argumentelor invocate se atestă că titularul cererii de recurs critică decizia instanței de apel, *în partea ce ține cuantumul prejudiciul material încasat, invocând și despre faptul că nu s-a luat în considerație că partea vătămată Sîrbu Ion, era în stare de ebrietate la momentul comiterii accidentului rutier.*

În speță, Colegiul penal constată că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin.(1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel declarată în raport cu soluția primei instanțe, argumentelor apelantului și a materialului probator, cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin.(5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal reține, că instanța de apel verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma cercetării coroborate a probelor, care la rândul său au servit ca temei pentru soluționarea chestiunilor de fapt pe care se sprijină soluția dispusă în cauză, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de a casa sentința în latura penală a pedepsei și în latura civilă în partea prejudiciului moral prin care Fedișin Ivan a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, invocând asupra faptului că au fost expuse în mod amănunțit suferințele fizice și psihice suportate, precum și cele referitor la integritatea fizică, care au fost luate în considerație la stabilirea mărimii compensației morale și biologice, manifestate prin vătămarile corporale suportate în timpul accidentului și durerile fizice confirmate prin rapoartele de expertiză, stresul nervos, emoțiile puternice, retrăirile și tulburare a stării normale a organismului,

trauma psihologică și fizică, gradul de dizabilitate severă inclusiv și celelalte aspecte.

Mai mult, instanța de apel a luat în considerație inclusiv argumentele inculpatului expuse în această privință.

Prin urmare, opozabil celor enunțate de recurent, Colegiul penal, subsidiar verificând materialele dosarului specifică faptul că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la quantumul prejudiciul material încasat din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, în care au fost indicate aceleași motive, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile de către instanța de apel, pe care Colegiul penal le însușește din motivul temeiniciei și argumentării acestora, chestiune ce vine în corespundere cu practica judiciară constantă a CtEDO, expusă inclusiv și în hotărârea în cauza Albert c. României din 16.02.2010.

7.2. Cu referire la recursul declarat de către - avocatul Rusnac Aliona în numele inculpatului.

Reieșind din recursul declarat se atestă, că autorul acestuia îl întemeiază în baza pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, precum și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Recurentul nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite, invocând dezacordul cu soluția instanței de apel în partea stabilirii pedepsei în privința inculpatului, pe motiv că pedeapsa stabilită lui Fedișin Ivan nu corespunde principiului individualizării pedepsei penale.

Cu referire la temeiurile indicate de către recurent, prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume ce ține de alegațiile, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea individualizării pedepsei, Colegiul penal consideră, că acest temei de casare invocat nu și-a găsit confirmarea la judecarea recursului declarat.

Deși, în prezenta speță avocatul Rusnac Aliona în numele inculpatului, invocă ca temei de casare, faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, însă în argumentarea recursului acesta nu a indicat clar asupra căror argumente esențiale nu s-a expus această instanță, din cele la care s-a referit în apelul declarat. Totuși,

verificând lucrările dosarului, Colegiul penal atestă că, instanța de apel a motivat cu suficientă amplitudine soluția adoptată în prezenta speță.

Colegiul penal menționează că, instanța de apel, investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, s-a expus suficient în partea individualizării pedepsei, astfel încât concluziile sale să conțină raționamente întemeiate asupra pedepsei aplicate inculpatului Fedîșin Ivan.

Instanța de recurs remarcă, din textul deciziei atacate, faptul motivării de către instanța de apel a hotărârii adoptate, în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală. Decizia atacată cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au determinat la casarea sentinței în latura penală a pedepsei și în latura civilă în partea prejudiciului moral și emiterea unei noi hotărâri în acest sens, astfel, instanța de apel expunându-se argumentat asupra tuturor argumentelor invocate în apel de către avocat.

În asemenea împrejurări, Colegiul penal consideră că, de fapt invocările recurentului sub aspectul temeiului pentru recurs prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, poartă un caracter declarativ, ne fiind expuse argumente veridice în susținerea erorii pretins a fi comise de către instanța de apel, or, hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, atât în fapt, cât și în drept.

La acest capitol, Colegiul penal apreciază ca fiind nefondate alegațiile avocatului Rusnac Aliona în numele inculpatului în această parte și reiterează că, invocarea unor pretinse erori admise la etapa judecării cauzei de instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora sunt subsecvente.

Verificând hotărârea atacată, Colegiul penal apreciază că aceasta cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în hotărârea adoptată, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art. 6 CEDO.

La examinarea recursului, Colegiul penal atestă că nu și-a găsit confirmarea nici temeiurile pentru recurs invocate prin prisma pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în prezenta speță, deoarece instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului și nu au admis careva erori, stabilind justificat în privința acestuia pedeapsa.

Cu referire la criticele invocate de recurent, precum că a fost efectuată o individualizare injustă a pedepsei în privința inculpatului Fedîșin Ivan, instanța de recurs relevă că, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru inculpatul care a comis infracțiunea,

având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Prin urmare, instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii penale. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Sanțiunea art. 264 alin.(1) Cod penal, în baza căruia inculpatul Fedîșin Ivan, a fost condamnat, prevede pedeapsa cu amendă în mărime de pînă la 650 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de pînă la 2 ani. Această infracțiune, clasificându-se ca mai puțin gravă, potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal.

Colegiul reține că, în cauza dată, inculpatul a recunoscut săvârșirea acestei infracțiuni și a solicitat de a fi judecată cauza pe baza probelor

administrare în faza de urmărire penală, aplicând prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către prima instanță, beneficiază de reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

În continuare, luând în considerație faptul că inculpatul Fedişin Ivan, a acceptat judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în baza art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, acesta beneficiază de o reducere cu 1/4 a limitelor prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă,

Așadar, instanța de recurs constată că, pedeapsa individualizată de către instanța de apel, corespunde principiului proporționalității și scopului prevăzut în art. 61, 64 alin. (2) Cod penal, este în limitele dispoziției pedepsei prevăzute în norma art. 264 alin.(1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, și va fi pe măsură să ducă la restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane predispuse de a comite infracțiuni din această categorie, or, avocatul Rusnac Aliona în numele inculpatului nu a expus care anume prevederi legale au fost eronat aplicate și în ce a constatat concret eroarea admisă de către instanța de apel la individualizarea pedepsei.

Colegiul penal, suplimentar, menționează și faptul că pedeapsa stabilită, corespunde și prevederilor Recomandării Comitetului de Miniștri referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate, adoptate la 19 ortombrie 1992, aceasta fiind corespunzătoare sancțiunii și totodată proporțională gravității infracțiunii comise, precum și situației personale a făptașului.

Din considerentele expuse, instanța de recurs conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, fiind corect individualizată pedeapsa inculpatului conform prevederilor legale, în consecință impunându-se dispunerea inadmisibilității recursurilor ordinare declarate la caz, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpat, de către avocatul Rusnac Aliona în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 februarie 2020, în cauza penală în privința inculpatului *Fedișin Ivan xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 30 decembrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda